

бити всичко въ страната и подкопа издъно държавният строй.

Либералитѣт слѣдѣтъ като се опозорихъ прѣдъ свѣта съ кланетата въ Варна, Трѣстеникъ и Дуранъ Кулакъ; слѣдѣтъ като управлявахъ страната цѣли осемъ мѣсеца съ военно положение и суспендирахъ закона за печата; слѣдѣтъ като се опозорихъ прѣдъ свѣта и изгубихъ поддържка отъ всѣкѫдѣтъ, се раздѣлихъ на нѣколко крайно враждебни лагера и си обявихъ жестока междуособна война. Между управниците владѣе хаосъ, всѣкъ скърца зѣби срѣщу другитѣ си колеги и единъ прѣзъ другъ бѣрзатъ да оповѣстяватъ кражбите на озлобенитѣ си колеги.

Догдѣто органитѣ на опозицията изнасяше тия гешефти прѣдъ българскитѣ граждани, все се намирахъ Тонковци, които ги считахъ прѣувеличени и тенденциозни, обаче, когато официознитѣ органи на правителството вѣззохъ въ ролята на обвинители, всѣко съмѣниче исчезна.

Най-първо в. «Отзивъ», който се инспира отъ Радославова, въ бр. 481 напечата съ еди букви въ първа страница обвинения срѣчу Тончева, министра на Общественниятѣ Згради и Плѣтицата. Той раскри аферата по покупката на старитѣ и негодни вагони чрезъ Вайсенберга и оповѣсти, че били обѣщани 300,000 л. на онзи, който съдѣйствува за утвѣрдението на търга. Първия официозъ «Н. Права» запази гробно мѣлчение по това обвинение.

Въ брой 482 сѫщия вѣстникъ оповѣсти за другъ гешефтъ отъ 220,000 л. по прѣхвѣрлянието прѣдприятието по постройката на Варненското пристанище отъ съдружието Хайребедиянъ-Михайлъски върху едно анонимно дружество. Първия официозъ «Н. Права» въ отговоръ на това сѫобщи, че по това прѣхвѣрляние играела роля сумата отъ 220,000, нѣ не благоволи да яви, кой взема и дава тия пари.

Съ тия раскрития атаката бѣ насочена срѣчу Тончева, който възмѣрявалъ да се прогласи шефъ на обиралната глань, вмѣсто Радославова.

Слѣдѣтъ това органа на военниятѣ Паприковъ раскри нѣкои вѣзмутителни произволи, деребейства и кражби на радославовата администрация и нѣкои негови приближени депутати и министри, като стовари върху сѫщия и отговорността за станжлитѣ вѣлнения и сѣчъ въ страната; за доказателство на което дава гласностъ на дѣлъ телеграмми до своя замѣстникъ полковникъ Никифорова и до военниятѣ районенъ начальникъ Иванова за даванието подъ сѫдъ на Радославовъ зетъ депутатата Досевъ.

Тия раскрития полѣхъ масло въ огъня.

Радославовъ чрезъ «Отзивъ» дава на полковникъ Паприковъ шесть вѣпроса и, го прѣдизвиква да яви, отгдѣ е спечелилъ това богатство отъ около 900 хиляди лева, когато за 20 годишна служба е получилъ всичко 172,000 л.

Въ допълнение в. «Телеграфъ» бр. 87 прави достояние на свѣта най позорния шантажъ по искането 120,000 л. отъ страна на 2 депутати за да се прѣхвѣри прѣдприятието по Варненското пристанище върху анонимното дружество. По тоя гешефтъ единъ отъ виднитѣ членове на това дружество е раскарванъ

до Варна, за да се споразумѣе съ шурея на Радославова, Д-ръ Продадалиевъ, относително размѣра на суммата. И когато той членъ на Дружеството се увѣрилъ, че безъ 120,000 л. нѣма да стане нищо, оплакалъ се направо на Н. Ц. Височество лично въ Евксиноградъ. Н. Ц. Височество вѣзмутенъ отъ тая неморална работа за да покаже на своя М-ръ че е извѣстенъ телеграфиралъ Радославову слѣдната телеграмма.

Залогътъ отъ 120,000 лева за прѣхвѣрляне на пристанището върху анонимното дружество е вече депозиранъ у мене отъ г-на (дружественниятѣ членъ). Направете потрѣбното чрезъ вашите прѣставители, за да се свѣрши тая работа.

Опита на Радославова да убѣди дружествения членъ да опровергае съобщението си прѣдъ Н. Ц. Височество се свѣршило съ това, че сѫщия явилъ на Н. Ц. Височество, какво Радославовъ го каралъ да опровергае прѣдъ него княза, свое то оплакване.

На това Н. Ц. Височество телеграфиралъ Радославову слѣдното:

„Нѣма нужда отъ опровержение. Внесете по скоро закона за прѣхвѣрлянето на пристанището за удобрение въ събранieto....“

Съ това не се свѣршватъ раскритията. Важното е, че и Н. Ц. Височество знае за тия афери на своите министри.

Поради тия раскрития министри сѫ въ пъленъ конфликтъ, който може да се свѣрше пакъ миролюбиво, обаче, важното е да се знае, какво мисли Н. Ц. Височество за достойнството на своите министри, калнитѣ и мерзки дѣла на които му сѫ извѣстни въ цѣлостъ. И не ли да се погнуши отъ тѣхъ и ги изрине отъ власти, като всѣкъ негодници, или ще ги дѣржи още на чело на управлението, за да довършатъ охранванието на партията и своите си, това е въпросъ, разрѣшилието на който ще се види скоро.

Не подѣлжи на съмѣниче, че опозоряванието е пълно. Общето заключение е, че, слѣдѣтъ направенитѣ раскрития отъ самитѣ правителствени органи, разлаганието на либералната, като всѣкъ смѣтъ слѣдѣтъ дѣлъ, започва и ще доведе до неминуема катастрофа.

Ще бѫдемъ зрители.

Апатията на училищните настоятели.

Пише: Радославъ Даскаловъ

Между многото спѣхни, които се испрѣчватъ за не успѣшнитѣ вѣрвежи на учебното дѣло по селата, па и въ градовете, е нехайството, незаинтересоваността, не разбирилието цѣлта и назначение то, за които сѫ избрани училищните настоятели. Тѣзи хорица само за една формалностъ се избиратъ, безъ да зематъ нѣкакво активно участие по вѣзложената тѣмъ обязаностъ. Туй нѣщо е вѣрно.— Както по селата, така и въ градовете, макаръ и да има нѣкои, които да искатъ да проявятъ нѣщо, което бихъ желали да прокаратъ; нѣ отъ незаинтересоваността на кмета, то бива задушено и въ сѫщностъ тѣхното назначение бива само да ги има, а на дѣло?— Нищо. Туй нѣщо ще подкрѣпя съ факти. Като нѣколко годишенъ селски учитель, азъ не единъ пътъ съмъ ималъ случай да испитамъ неприятността и да имамъ работа съ

тѣхъ. Наистина, че има у тѣхъ страни, които ся за осажддане, нѣ повечето трѣба да се тѣрси вина та другадѣ, у самото по-више началство, което не е внушило какви хора да се избиратъ, които да се грижатъ за училището и за неговото материално подигание. Тукъ трѣба да се разбира, че трѣба да се избиратъ хора, на които пристърдце да имъ е дѣлото и заинтересуването за напрѣдъка на училището и търсение срѣдства (источници), съ които да се създада приходъ на училището. Какъ се избиратъ по настъпъ, извѣстно е на всички ни. Тѣзи, които водятъ по селата и градовете отдѣлни партии, избиратъ по между своите си хора — кандидати, безъ да обрѣщатъ внимание да ли сѫ вѣрдни за работата, която имъ се възлага. Избиратъ се хора неграмотни, невѣжи, които хаберъ нѣматъ за просвѣщение, а камо ли да имъ се повѣрятъ да се грижатъ за училището и неговите интереси. Нещо е злѣ, ако министерството на нар. просвѣщението вземе подъ внимание и направи нѣкакви допълнения и изменѣния въ закона на нар. просвѣщението, относително изборътъ на училищни настоятели, въ такава редакция: Да се избиратъ лица грамотни, при това, при извѣстъ цензъ, да сѫ свѣршили срѣденъ или горенъ курсъ на основното училище по селата, а въ градовете съ по голѣмо образование, напр. срѣдно учебно заведѣніе, или пъкъ да се прѣпочитатъ пенсионирани учители. Хора, честни, нравственни и заинтересовани къмъ туй, за кое то сѫ избрани да рѣководятъ. Шомъ като сѫ грамотни, ще могатъ да испълняватъ и да създаватъ срѣдства за училището. Начинътъ, по който се практикува до сега, съ избирилието имъ е много непрактиченъ и врѣденъ за самото училище. Нужно е, ако министерството изработи, като изиска отъ тѣхъ, какво образование притежаватъ, съ каква работа сѫ се занимавали прѣди и сега, възрастъта имъ, нѣща доста интересни, въ туй ще се узнае, какви лица се оставятъ за нагледвачи на училището. Сега, както е, много хора скомпрометирани, съмнителни въ нравственото отношение се оставятъ, разбира се, че и никаква дѣятелностъ не може да се очаква да проявява.

Това за избирилието имъ и ценза.

Сега ще кажа пъкъ нѣколко думи за немарливостта и апатията отъ тѣхна страна.

Обикновено всѣка година, прѣдъ м. Августъ, окр. училищенъ инспекторъ съ окрѣжно оповѣстява, че училището ще трѣба да бѫде помазано, изчистено и ремонтирано до 15—20 Августъ и др. нѣкои задлѣженія, съ които се заставява общ. кметоведа сторягъ това. Хубаво. Питамъ туй, което изиска г. инспекторъ отъ прѣдѣдателя на училищното настоятелство, бива ли испълнявано? Отговора ми е — Не. Защо не се испълнява това распорѣждане на г. инспектора, макаръ и да знаятъ кметовете, че ще ги глобятъ? Туй нѣщо много лѣсно можемъ да си го обяснимъ. Едно, че кмета не е заинтересованъ къмъ училищното дѣло и второ училищните настоятели, на които по право, прѣстои повече да се грижатъ, не хаятъ, защото кмета има и др. много задлѣженія и работи да вѣрши.

Туй не е само дѣто азъ съмъ ималъ случай да бѫдя учитель, нѣ

на всѣкѫдѣ по селата се практикува.

Има още училища, които сѫ полѣпени и ремонтирани, разбира се, и не отворени още. Учителя напомня и пише на кмета, пише на инспектора, инспектору — кмету съ заплашване чрезъ глоба и работата се протака до като скимне на кмета.

Значи, че нищо не е въ положение да сплаши кмета, ако той не е заинтересованъ или пъкъ не говитъ подвѣдомственни учили. настоятели. Заинтересоваността е мощнѣ факторъ, за каква да е работа, и съ нея може много нѣщо да се направи, отъ колкото окр. прѣдѣснания и заплашвания на страна на началството.

Училищата на всѣкѫдѣ сѫ оставени на произволъ по села и градове. Разградени тѣ ставятъ прибѣжище на разни животни, отъ колкото на хора прѣзъ ваканцията. Училищните градини, за които учителите полагатъ толкова трудъ, старания и разноски, биватъ опуштавани прѣзъ ваканцията, и на учителя, какво му остава, освѣнъ да гледа съ апатия къмъ тѣзи толкова необходими при всѣко училище градини. А всичко това се дѣлжи кому? — На немарливостта на учителя настоятели.

Като посочвамъ, на главния видновникъ на всички прѣчки и нередовности, които се случаватъ всѣка година, мисля че тѣзи, на които е повѣрено да се грижатъ за тѣзи учреждения, ще да погледнатъ малко по трѣзво и за въ бѫдже би се намалило, ако не изчезнало, тѣзи нередовности и апатия, които за сега ги има. Само тогава можемъ да очакваме отъ тѣхъ нѣкаква дѣятелностъ, когато се изисква и отъ тѣхъ нужния цензъ и заинтересованостъ къмъ работата, за която сѫ повикани да се грижатъ.

с. Садовецъ, 12/X 1900 г.

ВѢТРѢШЕНЪ ОТДѢЛЪ

За да установимъ факта, че всѣко деputatъ-либералъ е и деребей въ своята колония, че той се распорѣжда и съ служащи, ние прѣпечатваме телеграмата на Ески-Джумайски полицейски прѣставител Досевъ до Радославова по случай исканието на районниятъ воененъ начальникъ въ Шуменъ да се уволни или прѣмѣстъ околийски начальникъ въ Ески-Джумай. Ето тая телеграма, както я напримѣраме напечатана въ в. «Телеграфъ», органа на военниятъ министъ, брой 82: «София, Д-ръ Радославовъ, копие полковникъ Паприковъ.

Еайонния начальникъ полковникъ Ивановъ дѣйствува за уволнението или най-малко прѣмѣстването на околийския начальникъ въ града ни, за да разстрои околията ми. Той е единъ отъ добритѣ наши партити. Моля застѣжвте се за него.

Както се вижда и отъ самата телеграма, Досевъ счита Ески-Джумайската околия за своя и я именува **околията ми**. Какво друго показва това, ако не собственостъ?

Узаконяване на врѣменните наредби по печата.

На 11 т. м. почнѫли дебатитъ по узаконяванието на врѣменните наредби по печата, слѣдѣтъ което ще станѣтъ законъ. Прѣдложението за приеманието на врѣменните наредби по печата се приело съ акламация отъ работѣщото болшинство. Иначе не можеше и да бѫде, за да се се установи напълно, че либералното управление е цѣль деспотизъмъ и че либералитѣ едно говорятъ, когато сѫ опозиция, а друго вѣршатъ, когато сѫ на властъ. Въ сѫщия денъ почнѫли и дебатитъ по отговора на тронното слово, които били отложени за XVII засѣданіе.

Прѣглеждане на избирателния законъ.

Въ Дѣржавенъ вѣстникъ брой 247 е

паневетата заповѣдь № 1026 по министерството на Вътрешните — Работи съ която се натоварва една 12-членна комиссия за прѣглеждане и прѣработване избирателния законъ. Това показва, че либералитѣ се готвятъ за опозиция, та по тоя начинъ ще гледатъ да се отградятъ отъ тия своеолии, които тѣ упражняватъ по изборитѣ. Клети либерали! И тѣ вѣрватъ, че като дойдатъ въ опозиция, ще иматъ послѣдователи! Това е се едно да ѝдешъ на сънъ и пакъ да си гладенъ.

Полковникъ Паприковъ

Личниятъ органъ на Радославова вѣст. «Отзивъ» задава на военниятъ министъ слѣднитѣ шестъ питанія, за да яви отгдѣ е натрупалъ тия богатства:

1. Вѣрно ли е, че г. Паприковъ е синъ на бѣдни родители и че не е наследилъ никакви богатства, ни отъ баща, ни отъ жена?

2) Вѣрно ли е, че г. Паприковъ въ продължение на 20 годишното си служение по военното вѣдомство е получилъ всичко 172,000 л. заплата?

3. Вѣрно ли сж циркулиращитѣ слухове, че г. Паприковъ притежава въ столицата четири грамадни квадратни къщи, които струватъ повече отъ 200,000 лева?

4. Вѣрно ли е, че г. Паприковъ прѣзъ миниленъ год. е купилъ само мобили за къщитѣ си за повече отъ 50,000 лева?

5. Вѣрно ли е, че г. Паприковъ прѣди 10—15 дена е внесълъ на свое име въ императорската банка въ Петербургъ една сумма отъ 600,000 лева сухо злато?

6) Ако всичко това е вѣрно, то молимъ в. «Телеграфъ» да ни каже, отъ когодимо ли додохъ тѣзи богатства у г. Паприкова, или отъ игранието му до сега съ затворени карти?

Дѣйствително, необикновено е, какъ е възможно чиновникъ, който е получилъ като заплата само 172,000 л. да има толкова пари. Адже, това чудо, да се печелятъ лѣсно богатства, да ли не ще излѣзе на пазаръ?

ДНЕВНИ НОВИНИ

Жертва на скарлатината.

Неумолимата скарлатина, слѣдъ като покоси живота на нѣколко невинни деца въ града ни, най-послѣ простира смъртоносната спрѣжка и върху живота на туканий обираленъ вѣстникъ «Самостъзнание», скжпата душница на когото не можахъ да задържатъ нито кметове, нито стражари. По причина на болѣствата си, той излизаше нерѣдово, на пр. единъ брой съ дата 14 Октомври се раздаде на 22 с. м., а съдѣржаше новини отъ 7 Октомври. И при все това, какъ не може да понесе ударитѣ на скарлатината. Вѣчна му память!

За хлѣбаритѣ.

Мнозина граждане идвахъ въ редакцията ни и ни се оплакваха, срѣщу нѣкои отъ хлѣбаритѣ, че хлѣба билъ не добре испеченъ, съдѣржалъ разни булечки, меришель на гасъ и не измѣсенъ добре. По тоя случай обрѣщаме вниманието на кметството и санитарнитѣ власти да упражнятъ правото си и имъ направятъ нуждната ревизия.

Кавалерство.

Нѣщо прѣди дѣвъ години единъ офицеръ отъ 4-ий на Н. Ц. В. Прѣстолонаследника Князъ Тѣрновски полкъ по случаи появивши се конфликтъ между нѣкои началствующи офицери и редакцията на в. «Плѣвенски Гласъ», за похвалата отдана на заслужившитѣ смиграции офицери при Сливница, Драгоманъ и Пиротъ, храбростта и тактичността на които ще служи като образецъ на самопожертвуване, бѣ казалъ публично въ кафенето на хотелъ Шишковъ, че ако нему бѫде сѫдено да има за командиръ нѣкой офицеръ, бивши емигрантъ, той ще тури край на живота си и не ще слуша заповѣдитъ на такъвъ. Помни ли тоя герой на Асхабадъ тая своя декларация ище я испѣнили като кавалеръ или....

Отъ геройство или отъ страхъ?

Едно достауважаемо и заслуживащо довѣрие лице отъ с. Крушовене, Орховска община, ни съобщи, че новоизбраний общински съветъ слѣдъ утвѣрждаването си избрали за кметъ измежду

съвѣтниците си едно лице. Обаче, досегашниятъ кметъ Ионъ Поповъ не само отказалъ да прѣдае дѣлата на новоизбранниятъ кметъ, нѣ избогталъ отъ селото и цѣли 7 дена не се явилъ въ общината. Общинскиятъ съветъ се оплакалъ на окол. началникъ за тая постъпка на Ионъ Поповъ. Околийскиятъ началникъ се явява въ с. Крушовене и взема записка отъ Ионъ Поповъ, че ще прѣдае дѣлата на общината и се занѣща въ Рахово. Слѣдъ неговото заминаване и Ионъ Поповъ се изгубва отъ селото и цѣли дѣвъ недѣли не се вижда нигдѣ. Така че отъ 23 Октомври до днесъ управлява общината бившиятъ помощникъ на кмета, а новоизбранниятъ и утвѣрденъ съветъ не е встъпилъ още въ исполнение на длѣжността си. Не е ли това вѣнище безаконие? Безсиленъ ли се чувствува Раховскиятъ окол. началникъ да обуздае единъ свое олиникъ?

Аружествено събрание.

На 26 Ноември ще се състои четвърто събрание отъ акционеритѣ на дружеството «Успѣхъ» за избиране на управителъ съветъ, понеже събранието опредѣлено за 8 Ноември не се състоя по не явяване повече отъ половината на членовете акционери. Поканватъ се членовете акционери, които иматъ при сърдце интереситѣ на дружеството да присъствуватъ на засѣдането.

По орманя на Генджаа.

Прѣди нѣколко дена се е разгледалъ отъ една арбитражна комиссия спора между селата Славовица и Крушовене за една част отъ ормана на Генджаа, когото до днесъ владѣятъ Славовчени. Спора произлиза по слѣдниятъ вѣпросъ. Когато славовчени подигнали споръ за да завладѣятъ цѣлиятъ орманъ отъ дѣржавата, тѣ обѣщали на жителите на с. Крушовене да имъ отстѣпятъ около 200 декара отъ него, само да говорятъ въ тѣхна полза. Крушовенчени устояли на обѣщанието си. Крушовенчени, които имали писменни условия, вѣзбуждатъ дѣло, което арбитражниятъ сѫдъ осъжда въ тѣхна полза.

Сега му е врѣмето, мислимъ, што дѣржавата да се въсползува и отнеме това бранице, което е дѣржавно, защото Генджа не е ималъ наследници, и което славовчени сж спечелили отъ дѣржавата, благодарение на лѣжливите свидѣтелства на Крушовенчени. И когато излизатъ на лице условията, пазарътѣ, между заинтересованитѣ, дѣржавата ще може лѣсно да издири истината и си присвои браницето, което Славовчени спечелиха.

Новъ вѣстникъ.

Въ София излиза новъ вѣст. «Слѣнде», органъ на Софийската Медико-Хирургическа Клиника. Излиза единъ път въ седмицата. Пожелаваме му усѣхъ.

Кметско безобразие.

Отъ с. Бреѣтъ, Никополска община, нашитѣ абонати ни явяватъ, че тѣ не били получили брой б отъ вѣстника, защото либералниятъ кметъ на това село изгори всичкитѣ екземпляри отъ той брой на вѣстника, испратени на абонатите ни, защото имало писано за него, какво той, като либералъ, добилъ нужниятъ цензъ. Господство му, вмѣсто да се гордѣ съ това отличие, което го повдига на едно стѣжало по-горѣ въ иерархическо отношение, счѣлъ за нуждно да затъмни славата си, поне за своето село, като изгори всичкитѣ екземпляри отъ б брой на вѣстника ни.

Ние обрѣщаме вниманието на г. прокурора върху факта и го молимъ да распорѣди за подвѣжданието подъ сѫдъ на тоя новиникъ, който злоупотѣблява съ вѣстниците на съселяните си.

Оголвание на данъкоплатците.

Отъ селото Боехътъ, Плѣвенска община, ни съобщаватъ, че кметътъ на това село, Денчо Петковъ, билъ рѣсхврълялъ на селото общинска врѣхнана 42% и че вземалъ за фирма при прѣдаване хранитѣ по 22%. Ако това е вѣрно, ние просто се удивяваме, какъ населението не се е оплакало за това на надѣжнитѣ власти. Ако не получимъ опровѣржене отъ страна на кметството, ще считаме, че тия съобщения сж вѣрни, и че това се вѣрши въ интересъ на обиралната.

Смърть вслѣдствие на нараняване.

На 29 Октомври прѣдаде Богу духъ видния земедѣлецъ отъ с. Боехъ Иванчо Андрѣевъ, вслѣдствие нараняване съ ножъ. Това нараняване е станжало дене и убийцъ е уловенъ. Вѣчна му память!

Оставката на полковникъ Паприковъ

Органа на военниятъ министъ «Телеграфъ» брой 87 съобщава че полковникъ Паприковъ си е подалъ оставката направо на Н. Ц. Височество, който я приель. Говори се, че и Теневъ и Тончевъ щѣли да излѣзатъ изъ кабинета. Раскригите на кражбите ще вземе своятѣ жертви.

Ениджовенъ отѣлъ.

X

На всесвѣтската парижска изложба С. С. Бобчевъ.

III

Парижъ е телеграфа на министълото, микроскопътъ на настоящето и телескопътъ на бѫдящето. Парижъ е входящата книга на всесвѣтската история и стига да знаемъ нейния азбученъ редъ, за да намѣримъ въ нея всичко, което ти трѣба — казва Байрне.

Г-нъ Бобчевъ бѣ пристигналъ на 3 Юлий н. г., когато вече бѣше отпразнуванъ знаменития народенъ празникъ за Франция, когато въ 1789 година Парижъ възстана като единъ човѣкъ, нападна ужасната Бастилия и извоюва република. Щастливи такива народи, които съ отворени гърди неустраниши се борятъ за свобода, която прѣдъ очите на владѣтелите е най-опасна за тѣхното спокойствие, и тѣпчение народите като покорни раби...

Прѣди да посѣти павилионитѣ, Бобчевъ ни расправя, за реклами въ Парижъ. Ето що казва г. Бобчевъ: въ ржката ми се отзовава едно листо; слѣдъ малко-второ, трето. Листата сж обявления и реклами.... единъ ни дава обявление отъ ресторантъ гдѣто да се нахранимъ, други ни напомнятъ да не забравимъ нѣкой Парижки attraction. Трети ни кани въ нѣкой най-прочутъ на свѣта магазинъ и пр. пр. Тукъ му е мѣстото да отбѣлѣжимъ факта, че нашите тѣрговци, занаятчи и пр. още не сж съзнали, че гласността чрѣзъ печата играе важна роля въ тѣрговията. Гласността туря въ движение стоката, дава потикъ за напредъкътъ на всѣка култура, на всѣко прѣприятие, на всѣкакви знания... Въ другите страни за реклами се харчатъ съ хиляди левове, а нашите тѣрговци се скъпятъ да не дадатъ 50 ст. за нѣкое обявление въ нѣкой вѣстникъ. Въ това отношение, ние сме хиляди пъти по надиръ и отъ Сърби, Гърци, Румъни па даже и Черногорци. (Слѣдва.)

Книжнина.

Получихъ се въ редакцията ни слѣднитѣ бришурки:

- 1) Д. Драгиевъ. Трѣба ли земедѣлците да плащатъ десятъ? Цѣна 10 ст.
 - 2) Д. Драгиевъ. Гласъ къмъ българските земедѣлци. Цѣна 25 ст.
- И двѣтѣ бришурки сж написани на единъ достъпенъ за всѣкиго езикъ и третиратъ вѣпроси, които интересуватъ обществото въ днешните ненормални времена, които прѣживѣва отечеството ни.

Горѣщо ги прѣпорчаме не са на земедѣлците, нѣ и на всички български граждани.

Обявление отъ Съдебниятъ Приставъ

№ 14381

Извѣстявамъ, че отъ 27 Ноември до 28 Декември т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1 Една къща, находяща се въ Плѣвенъ, въ VI кв. подъ № 2327 съ дворно място отъ 321 кв. метра, състояща отъ 2 стаи, мutfакъ и зимникъ, направена отъ простъ дѣрвенъ материалъ, покрита съ керемиди, при сжѣди: Велико Митовъ, Кара Мехмедъ и Георги Трифоновъ оцѣнена за 250 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Цено Илиевъ отъ гр. Плѣвенъ, има други запрѣщенія продава се по взискането на Димитъ Бешковъ отъ гр. Плѣвенъ, за 87 л. лихвите и разносите по исполнителния листъ № 2116 на II Плѣвенски Мирови Съдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣддането книжата и наддаването може да става всѣки присътственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 18/XI 1900 год.

Дѣло № 346/900 год.

Сжеб. Приставъ: Т. П. Алексиевъ

Ръководство за Съдебни Пристави

второ допълнено и поправено издание, прѣпорчано отъ Министърството на Правосѫдието. Стъклено спорѣдъ програмата на Министърството отъ Н. Д. Ковачевъ. Доставя се отъ съставителя срѣчу 3.50 ст.

Улица «Кракра» № 40 — София.

Испититѣ за Съдебни пристави ще започнатъ отъ м-цъ Октомври н. г.

4—4

Плѣв. Икон. Кред. Търг. Др-во „ИЗВОРЪ“

ПОКАНА

№ 465

Дружеството поканва Г. г. акционеритѣ, притѣжащи именнитѣ акции, отъ сжщето дружество подъ № № 206—210, 28—30, 32—34, 36, 41—45, 522,

